

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kroge, za četrt leta 2 krogi, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Našim somišljenikom!

Volilna borba za V. kurijo je bila letos pri nas silovita. Duhovi so se tako razdražili, da bodo pač težko zlezli nazaj v stare šablone.

Tudi naš list se je udeleževal agitacije. Toda najzagrizenejši nasprotnik nam mora pri trditih, da smo vodili agitacijo značajno in dostojno. Zašli smo pri tem sicer tuintam v bolj osorno strujo, kakor je bila naša navada, a med dostojnosti nismo nikjer prekorčili. Vprašamo pa danes one, ki so nam smrtno zaškerili zaradi ostrejših, a vedno resničnih pisav, kdo je povzročil naš preobrat? Gospodje pri uredništvu „Slov. Gospodarja“ in v njegovi neposredni bližini, odkoder zadnji čas dežuje tajnih ukazov in migljajev, trkajte se na prst! Vi ste nakupili čili v tem času toliko sumničnega in obrekdvanja na osebo našega kandidata, na vselej znano naše učitelstvo in sploh na vse može in cele stanove samo zaradi tega, ker se vam niso slepo pokorili in s pokloni sprejeli vsiljujočega kandidata iz vaših vrst. Nič niste pomislili, da s tako pisavo in agitacijo ponižujete sebe in svoj zvišeni stan, da prizadenete lahko občutno škodo proizvajajočim slojem ter jemljete čast in ugled osebam, katerim sta ti dve lastnosti takorekoč orožje. Vam je bilo na razpolago, da pridobite „ljudsko voljo“ za Žičkarja, sto in sto pripomočkov. Sto in sto stanovskih tovarišev je moralo agitirati zanj.

A mi? Imeli smo le list „Domovina“, imeli le tuintam med odličnimi stanovi po nekaj ne vstrašenih mož, ki so iz lastnega nagiba bili z nami ednakih mislij.

Da je večina narodnega učiteljsva v našem taboru, dela nam čast. To vedó tudi v Mariboru, kakor vemo i mi, da se smatra za greh, ako bi kateri duhovnik ne bil v taboru „Sl. Gospodarja“.

No, mi tega nikomur ne štejemo v zlo, tembolj pa nas je z učitelstvom vred bridko dirnulo, ko je omenjeni list nedavno v preveliki agitacijski strasti napadel ves učiteljski stan samo zaradi nesoglasja v načelih nekaterikov.

Ne sodite, a maščevanje prepustite večnemu Sudiču! Nasprotnika, ki sta si stala za pošteno stvar s poštenim orožjem nasproti, ne zalezujeta se po dovršeni bitki zahrbitno. Kako naj vendar imenujemo one grožnje v „Slovenca“ in „Slov. Gospodarju“ o bojkotu Hribarjevih podjetij, o smešenju trgovcev, fabrikantov, dr. take zahrbitnosti.

In najhujši fanatiki so baje iz lastnega nagiba začeli izvajati bojkot nad domačim narodnim podjetnikom. Ne je, da odpovedujejo mnogi duhovniki sami list, nego tudi kjerbodi pritiskajo na župljane, da nam „Domovino“ vračajo. Njihov namen je jako očividen. Naš list še gotovo vredega otroka in ponujati, nkar pa se v načelnih trdnih mož. Če nadalje ne škoduje gotovim gospodom ne na duhovniški, ne na narodni časti, ako so naročeni na list: kakor „Deutsche Wacht“, „Štajero“ in druge zakotne protinarodne in protisrbske liste, pri tem pa nam vračajo „Domovino“ kot najhujše okužilo, smo naše sumnje potrdili. Značilno pa je, da se ta konsekvence ni izvajala za časa najhujše volilne borbe, tem več šele sedaj, ko so volitve završene. Vsakdo pa se še gotovo spominja, da smo mi pisali, ve liko časa pred volitvijo, da gojimo trdno prepričanje, kako se bodo duhovi pomirili ter zavla dale prejšnje razmere.

Iz pisave iz Maribora ter po nepretrganem ščuvanju po deželi zoper nas in naše verne somišljenike, pa smo se prepričali, da ne mislijo protivniki iz volilnega boja potisniti meča v nožnico. Dobro, stojmo pa še mi na straži!

„Domovina“ ostane zvesta prvotnemu svojemu geslu: „Vse za vero, dom, cesarja“. Toda

kakor za časa volitev, ločila bo tudi zanaprej zveličalne Kristove nauke od vsakih osebnosti. Božjega imena ni imenovati po nepotrebnem, tako pa je tudi nevarno zavijati vsako posvetno stvar z imenom vere. To je bilo, kar smo pred zadnjimi volitvami rahlo pograjali, to pa bo tudi, kar bomo v bodoče brez usmiljenja grajali.

Mi hočemo, da ostane naše slovensko ljudstvo nepokvarjeno v veri naših očetov. Ne moremo pa trpeti, da bi se s pomočjo vernosti delale takorekoč kupčije, se skušali celi sloji gmočno opomoči ter kazati svetu, da se proti njihovi volji ne reši nobeno dnevno vprašanje v Slovincih.

Kedar bi se „Domovina“ tako daleč spozabila, da bi se drgnila ob verske resnice ter božje naprave, prosto vsakomur, da vrže prvi kamen na nas ter nas z listom vred uniči. Dokler pa naš list na programu odločne narodnosti in prepričalne vernosti, imenovati se sme narodno izdajstvo vsako zahrbitno napadanje ali nasprotovanje.

Neverjetno pač, da se je taka gonja ponekod pričela celo — s prižnice. Oznanovalci sv. vere, ki niti na tem posvečenem mestu ne morejo krotiti stanovske maščevalnosti, delajo jako slabe usluge svojemu narodu. Zdvajajoče ljudstvo bo zahtevalo svoječasno račun.

Naš list in naši pristaši ne bomo sledili na pota osebnega maščevanja. V boju odločnost in odkritosrčnost, po boju pa mila sodba, to nam bodi geslo.

„Domovina“ pač ni zaslužila po svojem 10letnem nevstrašenem in uspešnem delovanju, da se ji dajejo brce sedaj od ljudij, ki bi najbolj morali priznati njene zasluge. Da narodno delo pri nas sploh ne pozna zahvale, je žalostna istina. Pa če že ne moremo dati zasluženega priznanja, pa vsaj nikar ne škodujmo!

LISTEK.

Iz življenja sanjača.

(Iz slovaškega prevel — kl —)
(Konec.)

Tema je naokrog. Beli se samo velika snežena odeja, s katero je pokrita zemlja. Toda še ta ni prav bela, marveč je to nekaj sivkastega, turobnega, nerazločnega, mrtvega. Upravi, kakor bi duhovi prišli izpod zemlje. Tiho je kakor v grobu. Ogromni prostori bližnje katedrale se črne pred menoj ter se zlivajo v nedoločno, bojazen vzbujajočo tvarino. Ljudje so se razšli, znotraj ni čuti več slavnostnega petja, pa tudi svetloba ne prodira več skozi orjaška okna. Bledim. Ne ljubi se mi iti domú. Stojim pod stolpom t. ho. ter premišlujem. Evo, te dvéri so odprte. Znotraj zeva tema. Nekaj nepojasnljivega me vleče notri. Ne morem se premagati. Vstopim in po polzevo zakroženih stopnjicah jamem se povspe njati kviško. Hlad vlažnega obzidja ter plesnoba dušljivega ozračja me prežame. Stopam kvišku navzlic temi ter se držim ograje. Časih kakor bi začul v temi trepetanje peruti. Gotočó sem sovo ali netopirja prebudil iz spanja. Časih zopet

kakor bi se tiho zategljivo stokanje razlegalo po praznoti.

Obstanem, začutim se na podu; stopnic je zmanjkalo. Stisnem se v kot, k vratom. Mrzel veter je bril skozi okna. Prevzela me je groza. Tu, v tej višini, na tem temnem prostoru sem sam in sam! Kaj me je pripeljalo sem?

Zagledam se v temo. Zdelo se mi je, da sem v grobu. Daleč naokrog ni živega bitja. Prevzame me strah, notranji nemir, bojazen. Niti sova ni zatrepetala s krili, niti netopir ni zašumel nad menoj. Nū, kaj se tū godi? Moje oči dobro razločujejo. Tema odstopa, mrak se razprostira po prostoru. Čujem nežne, zvoneče, zategljive kovinske glasove. Prihajajo od src zvonov. Groza me prevzame. Saj je to sveta noč in takrat zvonovi dobé govorico ter se raz govarjajo.

Debeli glas se oglasi potihoma v temi. Srce zvona, kakor bi se gibalo in treslo. Zares glas, razumljiv glas. Jaz poslušam.

Že je preteklo tristo let, kar se spominjam. Zrl sem na dvojno razdejanje in zopetno pozidanje tega mesta. Moj gromeči glas so začuli tudi oni, ki že davno trohne v grobih. Spremljal sem s svojim glasom slavnostne kra

ljeve sprevede, vršil sem svojo dolžnost. Dā, moj izvir sega daleč, daleč še pred tristo let. V meni se nahajajo kosci zvonov, ki so že v sivi starodavnosti vabili vernike k molitvi. Okrog sedanjega mesta so se raztezali takrat ogromni gozdi. Lahko bi vam pripovedoval o slavi naroda, o njegovih srečnih časih in o njegovem upadku. Leto za letom postajam starejši. Le v redkih trenutkih se ozve moje srce, ob slavnostih ali ob veliki žalosti. . .

Nastala je tiščina. Zategljiv, zamolkli glas zvona je umolknil. Oglasi se tanjši, jasnejši glas:

„Tudi jaz sem že doživel mnogo. Iz početka sem bil namenjen za višjo službo. Kovina, iz katere sem, je služila grešnim namenom. Prelili so me iz topa ter me obesili v stolp. Spominjam se mnogo. V bojnih pohodih sem potoval čez mrličje iz edne pokrajine v drugo. Stok ranjenih ter hropenje umirajočih sta bila vsakdanja moja godba. Zrl sem na podrtá mesta, na goreče vasi. Videl sem obupen jok in tarnanje revežev, bil sem navzoč pri ponižanju močnih. Čez bujno rodovitno polje z bogato setvijo smo drvili za sovražnikom. Za nami je ostala samo puščava, a preklinjanje poškodovanih ali premaganih nas je spremljalo. Enkrat smo obstali.

Kakor ni z Žičkarjev, zmago poražena na predno-gospodarska stranka med nami, tako tudi našega glasila „Domovine“ ne uničijo „nesebični“ mariborski gospodje z vsemi svojimi „fermani“ na svoje podrejene in poslušne.

Onih par sto naročnikov iz duhovskega stanu in tem poslušnih, nam lista nikakor ne uniči. Uverjeni smo temveč, da bodo naši so misljeniki, posebno pa narodni učitelji, pridobili za vsakega odstopivšega naročnika, vsaj po ednega novega.

S to prošnjo stopamo danes pred svoje so misljenike širom domovine. Skrbite, da se naš list razširi, da se razširi med ljudstvom vsestranska sodba in dovzetnost za napredek. Zahtevajte, da se naroči na naš list vsako bralno društvo, katero podpirate, vsaka gostilna in kavarina, v katero zahajate.

Če bi se bilo to zgodilo že dosedaj, bil bi izid naše volitve v V. kuriji drugačen. Naprej za resnico in svobodo!

Bosenske zadeve.

Pred stoletji je bila Bosna del velikega hrvatskega kraljestva. Narod, ki je stanoval v Bosni in Hercegovini, je bil hrvatski in se je tudi čutil hrvatskega. Tekom časa je prišla Bosna pod turško gospodarstvo, toda s tem niso bile uničene pravice hrvatskega naroda in hrvatske države na to lepo deželo. Tudi prebivalstvo se v svojem bistvu ni spremenilo; ostalo je hrvatsko, samo da je deloma sprejelo mohamedansko vero. Pravoslavni Srbi, ki stanujejo v Bosni in Hercegovini, so bili pribežali tja pred turškim navalom še predno je ta naval preplaval tudi Bosno samo.

Tako imamo v Bosni troje ver, a en sam narod, četudi narodna zavest v nekaterih slojih še ni tako živa, da bi mogla premostiti versko razliko. V zadnjem času pa se je začela prebujati narodna zavest tudi med mohamedani. Vdeležili so se letošnje poletje velikohrvatskega slavlja v Sarajevu in takrat se je povdarjalo, da imajo katoliški in mohamedanski Hrvatje edno in isto skupno idejo: idejo združenja Bosne s Hrvatsko.

Ta ideja je trn v očeh mažarskim šovinistom, ki gledajo s pohlepno pogledom po lepi in bogati Bosni. Najprvo so skušali dobiti v roke gospodarsko prevlast in to se jim je deloma tudi že posrečilo, četudi ne v toliki meri, kakor bi želeli. Ali oni hrepene po potitičnem gospodstvu v Bosni, dobili bi radi to pokrajino popolnoma v svoje roke. Toda vsi poskusi v tej smeri so se jim izjalovili, kajti njih težnje nimajo ne historične, ne pravne zaslombe. Za zgodovino in pravico se Mažari sicer bore malo brigajo, toda v tem slučaju so tudi dejanske razmere nepremostljiva ovira njihovi pohlepnosti. V Bosni in Hercegovini ni niti ednega rojenega Mažara; narod je vseskozi hrvatski in nima najmanjšega smisla za velikomažarske ideje in

gotovo je, da bi z vso odločnostjo odklonil mažarsko gospodstvo, če bi se mu hotelo vsiliti.

Mažari so videli, da se po ravni poti ne da doseči ničesar in zato so se lotili spletkarstva in kovarstva.

Pred nedavnim se je pojavila v mohamedanskem delu bosenskega prebivalstva neka nezadovoljnost; bruhnilo je na dan, kar je bilo že davno prej na skrivnem. Mohamedani so bili pod turško vlado privilegirani živelj, — umevno je torej, da se niso mogli tako hitro sprijazniti z moderno avstrijsko vlado, ki je dala ravno pravnost sužnji „raji“ ter odpravila vse privilegije. Mohamedani bosenski so hrvatskega pokolenja in njihovi dedje so bili kristjani; sedaj pa bi se gotovo zopet združili s svojim po krvi sorodnim rojakom. Da se to ne more zgoditi tako hitro, je naravno, kakor je naravno, da se lastnik predpravice ne odpove z lahkim srcem svojim privilegijem. Nezadovoljnost med mohamedani, posebno med premožnejšimi in vplivnejšimi, je bila torej naravna posledica novih razmer. To nezadovoljnost so spretno porabili Mažari in zvalili so starokopitne mohamedanske elemente na svoje limanice. Med zadnjim zasedanjem delegacij je prišla na Dunaj mohamedanska deputacija, da bi se pritožila cesarju ter mu predložila statut mohamedanske cerkvenošolske avtonomije. Nekatere izmed mohamedanskih zahtev so bile opravičene in izvedljive, druge pretirane in izvirajoče iz nerazumevanja novih razmer. Mažari so se takoj z vso vnamo polastili delegacije; vsilili so se ji kot zaščitniki in zagovorniki. Njegov namen je bil prozoren. Spraviti so hoteli nezadovoljne mohamedane na svojo stran, da bi po tej poti pridobili tal v Bosni ter položili temelj svojemu bodočemu gospodstvu. Tako so nevede in nehoté služili mohamedanski Hrvatje kot orožje svojim najhujšim, hinavskim sovražnikom, mažarskim šovinistom, katerim za mohamedanske težnje ni bilo niti toliko, kakor za lanski sneg, in ki so s svojim hlinjenim prijateljstvom delovali le za svoje namene in za svojo korist. Na drugi strani pa so ščuvali mohamedane k nepremišljenim korakom tudi pravoslavni Srbi, ki so videli v mohamedanskem gibanju podporo svojim protihrvatskim, sosednjim težnjam.

Ali vse te nečiste namere so se klavrno ponesrečile. Mohamedani so se nenadoma otresli svojih vsiljenih prijateljev ter nastopili tisto ravno in edino uspešno pot, od katere so jih odvrčali njihovi „prijatelji“, ker so vedeli, da bo potem vse „gibanje“ mahoma pri kraju in pri kraju torej tudi vsa njih skrivna upanja. Pred malo dnevi so šli voditelji konzervativnih mohamedanov naravnost k ministru Kallayju, načelniku vlade, ter mu predložili svoje prošnje in zahteve. Minister je radovoljno obljubil, da se bo oziral v polni meri na te zahteve ter je povabil voditelje za sredo februarja — po mohamedanskem svetem mesecu ramazanu — na dogovor. Voditelji so bili popolnoma zadovoljni

in upati je trdno, da se bodo v dogovorih med njimi in vlado odstranili zadnji vzroki nezadovoljstva.

Tako se je končalo mohamedansko „gibanje“ za Hrvate povsem ugodno in Mažarom je splaval zopet lep plen po vodi.

Celjske in štajarske novice.

(Državnozborske volitve v IV. kuriji.) Dne 8. t. m. so volile spodnještajarske slovenske kmečke občine tri poslance. Prodrli so vsi trije naši kandidati z ogromno večino glasov. Za skupino Celje-Brežice je izvoljen vitez Hugo Berks z 249 glasovi, Apat Iv. iz Vranskega 15 glasov, iz nevednosti so glasovali trije za Drag. Hribarja, eden pa za J. Žičkarja. — Naš kandidat v Ptuj dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj je dobil 290 glasov, nemškutarski protikandidat Wratschko pa 62 glasov. — V Mariboru je izvoljen naš kandidat prof. Fr. Robič s 193 glasovi; njegov protikandidat L. Kresnik je dobil 105 glasov.

(Občni zbor „Rinke“) planinske zavetiške registrovane zadruga z omejeno zavezo, vršil se bude dne 20. prosinca 1901 (nedeljo) ob 11 uri dopoldne v sejni dvorani „Narodnega doma“ v Celju s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje letnega računa, 2. poročilo računskih pregledovalcev, 3. razni nasveti.

(Tyršev večer) prirede telovadci „Celjskega Sokola“ v soboto, dne 12. t. m. v rdeči sobi „Narodnega doma“ s predavanjem brata Smertnika in tamburanjem sokolskih tamburašev. Vabljeni so tudi vsi prijatelji telovadbe.

(Osebnost) Vojaški kaplan v Mariboru g. Jak. Tajek, je imenovan pravim profesorjem na ondodni kadetni šoli.

(Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico) ima svoj občni zbor dne 13. t. m. v gostilni g. Roša v Hrastniku s sledečim sporedom: 1. Odborovo poročilo, 2. Pobiranje udnine in vpisovanje novih udov, 3. Slučajnosti. Med sporedom in po sporedu bodo svirali tamburaši trb. tamb. društva „Zvon“ in peli trb. pevci. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Slovenska zmaga) Pri Veliki Nedelji so zmagali Slovenci pri občinskih volitvah ter vrgli nemškutarska podrepana Flucherja in Skworza.

(Hajdina) Kmetiško bralno društvo na Hajdini pri Ptuj priredi v nedeljo dne 13. prosinca 1901 po večernicah v gostilni g. J. Graharja svoj občni zbor. K mnogobrojni udeležbi vabi cenj. ude, kakor tudi vse prijatelje našega društva.

(Iz Bnčecovec pri Ljutomeru) se nam piše: Slabo se je godilo Bračku na našem shodu. Zastonj je poskušal govoriti. Razjarjeno ljudstvo ga ni hotelo poslušati, marveč ga je, ker je bil le še predrzen, posadilo na cesto. Ko je v drugič po sili prišel v hišo, prišel je na isti način zopet v sneg. Tam pa so ga v varstvo sprejeli c. kr. orožniki, kateri so ga potem spremili proti ko

Bilo je to pred dnevom odločilne bitke. Od solnčnega vzhoda do črne teme je razsajalo grozno klanje. Kri je tekla v potokih, na stotine jih je nakrat padlo. Naposled je zmagal sovražnik; nas, stoječe na griču, so obkoljili in zapadli smo v bojni plen. Pozneje sem premenil svojo podobo in sedaj že z vami vstrajam tu celo stoletje ter se spominjam onih groznih časov.

Umolknil je glas ter se izgubil v temnem židovju. Na to se je ozval tanjši glas. Bil je to klenkalec (mrtvaški zvonček). Dejal je:

„Ničesar ne vem o svojem izvoru, nimam za seboj takšne minulosti, torej tudi o njej govoriti ne morem. Meni je usoda odločila manjšo nalogo. Poglavitna moja naloga je: spremljati mrtve. Toda ljudje, ne samo da mró, marveč se tudi rodó. To je sploh povsem vsakdanje. Kot nekaka posebnost je zgolj to, da je moj glas jokajoč, žalosten, presunljiv. Toda znajte, to je že takšen običaj. Vendar, da tudi jaz vsaj nekaj povem, povem vam dogodnico, katero vem. Smete mi verjeti. Zgodilo se je to, videl sem to na lastne oči.

Živel je narod v mejah svoje domovine tiho in mirno. Tujege ni želel, svojega mu ni bilo treba nikomur dati. S hlebom in soljo je

pozdravljal prišleca in kar je imel najboljšega, to mu je ponudil, ko je kakor gost prišel k njemu. A pripetilo se je, da so vdrl v njegovo krasno domovino tujci. Govorili so, da iščejo domovja ter prosili zavetja. „O le pridite“, jim odvrnejo starešine; „naša domovina je bogata in prostorna. Imamo ravnine, reke, pašnike, gore, imamo vse, kar je Bog blagoslovil. Ako hočete v miru in ljubezni živeti z nami, le pridite; kruh in sol vam prinesemo naproti.“

In prišli so, toda ne kot prijatelji, marveč kot sovražniki. Osrnotili so one, ki so jim prišli s kruhom in soljo naproti. Napadli so nič zlega ne siuteče rodbine, oblegli mesta ter ta pristčni, krotki narod zagnili v sužnost. Nastali so slabi časi. Vršil se je boj na življenje in smrt. Narod je zbežal v hribe ter tam sprovel svoje hlapčevsko življenje. Tako je prebila nesrečna domovina celo stoletje. Zdelo se ti je, da vsaka kočja je grob, vsaka vas — pokopališče. Zmagovalci so ukali. Začulo se je že pogrebno petje po dolinah in gorah za tem vrlim narodom. Prepevali so zmagovalci, toda še pre zgodaj. Bog, kateri ne zapusti svojih, se je spomnil zapuščenega naroda. Kje se je vzel, ondi se je vzel ter pojavil v teh črnih gorah

junak. Mišice so mu bile kakor jeklo, oko kakor ogenj, a srce, rú, kaj hočem reči o njem? Naj samo Bog obilno oblagodari takšna srca! In njegov boder, hraber glas se je razlegal od gore do gore in kjer se je ozval, je klical k življenju. Segal je do srca, prebujal zaspane, spodbujal bojazljive. In govoril je podjarmljenemu narodu o svobodi, o slavi očetov, o ponosni neumrljivi duši ter sladkih glasovih maternih. Iz početka je samo tolpa, potem pa so že cela krdele prihajale k njemu. Vsakdo se je hotel napiti iz vira žive vode.

In pred kratkem se ukajoče zmagovalce je jelo biti strah. Tihe kočje je požiral plamen, na gričih so zrasle vislice. Narod je vzel v roke popotno palico. Kaj mu je bilo početi? Saj so mu pobrali vse! Toda krdele navdušenih mladeničev ni zapustilo junaka; stalo je pri njem ter z jeznim pogledom merilo svoje sovražnike, ki so narod kovali v spone.

In nastala je gonja po gorah. Ošabni zmagovalci so planili v gore, pobili tovariše ter junaka, tega zlatega junaka živega vjeli in zvezanega gnali na morišče.

Napočil je otožen, žalosten dan. Krdele ljudstva so drla na morišče in za njimi voz.

lodvoru. Žalosten je pobral šilo in kopita in šel na ples v Radenec, kjer je svojim prijateljem bridko tožil, da kaj takega še ni doživel. Mislimo, da ga ne boče veselilo več hoditi po kostanj v ljutomersko žerjavico. Srečen, pot!

(Iz Ljutomera) dne 8. t. m. Pri današnji volitvi za državni zbor so vsi volilni možje iz ljutomerskega sodnega okraja dali svoje glasove g. dr. Miroslavu Ploju. Slava narodnim možem!

(Da, da, stari umirajo!) G. A. Belšak, župnik pri Sv. Petru pri Radgoni je idealni rodoljub stare vrste brez novodobne strasti. Ta blagi mož pa je baje na smrtni postelji, kakor smo to izvedeli z zavitka, pod katerim se nam je „Domovina“ vrnila. Lakonično in brezsrčno, toda maščevalno strastno je zapisala tuja roka na zavoj: „Gospod župnik na smrtni postelji“. Naš glasnik pa je „Slovenski Gospodar“. Po nekaki srčnosti, ki veje iz teh besed, moramo sklepati, da je to opazko zapisal najbrže mežnar, kajti stanovski tovariš na smrtni postelji ležčega ljudomilega župnika bi pač poznal nekaj več taktike. Če pa je vendar tako (J. G.) potem vzkliknemo: Da, da, stari možje strpljivega rodoljubnega značaja umirajo, mladi nasledniki pa prisegajo že pri njihovi smrtni postelji maščevalno strast. G. župniku Belšaku pa želimo, da bi kmalu okreval ter varoval še mnoga leta na rodno strpljivost v svoji župniji.

(Umrl je) v Št. Lovrencu nad Mariborom narodnozaveden, značajan slovenski kmet, veleposestnik Miha Ladinek, po domače Lakožič v 61. letu. Mnogobrojna udeležba pri pogrebu iz vseh sosednjih krajev je pričala o veliki priljubljenosti in ugledu, kojega je blagi rajni užival med svojimi znanci in prijatelji. Bil je vrl narodnjak in kremenit značaj. Budi mu zemljica lahka!

(Umrl je) dne 6. t. m. Konrad Forcher pl. Ainbach v Thalheimu poleg Judenburga. Bil je deželni in državni poslanec gornještajarski, član mnogih društev itd.

(Volitve v kmečkih občinah Srednje- in Gornje Štajarske.)—Izvešeni so za okraj Murau Judenburg „bauerntändler“ Anton Bleikolm, za okraj Bruck Leoben nacionalec Posch, za okraj Gradec klerikalni kmet Huber proti baronu Rokitskij, za okraje Weitz Hartberg dosedanji poslanec Hagenhafer, za okraje Feldbach Radgona dosedanji poslanec kmet Fr. Wagner.

Po volitvi V. skupine.

Zmagala je slovenska suženjska prav, o kateri smo mislili, da jo je slovenski kmet vendar že odložil leta 1848.

Mi se čudimo dvojnemu: 1. da ima naše ljudstvo v kljub vsej bedi še tako malo zmislja za gospodarsko zboljšanje in 2. da se še nahaja vedno tako malo res značajnih in neodvisnih mož med volilci.

Na vozu je sedel blede junak in poleg njega blede duhovnik. Nemara je bil to eden od onih duhovnikov, kateri, kadar teče človeška kri, čutijo, da teče njih lastna kri. Dospejo na sramotno mesto. Bobni zaropčejo, oglasi se povelje, toda on, kateremu hočejo vzeti življenje, stoji pogumen in nevstrašen. Iz oči mu odseva drznost, gibanje pa razodeva pogum. Govoriti mu ni mogoče, za to so tukaj bobni, da ga ovirajo. A on stoji, kakor stoji pred sovražnikom nedolžen človek ter z veliko ljubeznijo pogleda po svojih gorah, poslovi se od domovine in da bi kroglice imele ravnejšo pot v srce, razpne svojo srajco ter stoji krepko, hrabro, brez bojazni in umira tako, kakor so umirali vsi oni, katere hvaležni narod celo čez stoletja blagruje v grobu, ker ve da počivajo tiho, sladko.

Malo krdelo — nemara prestrašenih njegovih tovarišev — se je umaknilo ter napravilo prostor družali. Iz srca junaka je privrela kri ter se zgubila v zemlji. Nemara je ta suha zemlja hotela popiti kri pravičnega. „Jaz sem s svojim glasom spremljal ta otožni sprevod. Kovina sem, toda moj glas je donel tako otožno, bolešno in trepetajoče, da mi tega ni mogoče povedati. Kakor bi se vsak vdarec srca bil združil z vdarcem srca tega junaka. Mučno, jokajoče je

Blizu 50 let imamo v Avstriji ustavo. V Sloveniji se do letos ni oglašil mož, ki bi kandidoval v državni zbor na podlagi gospodarskega programa. — Vsi dosedanji naši deželni in državni poslanci dobili so svoje mandate s pomočjo katere močne stranke, bodisi, da niti svojega programa razodele niso. Delali so zanje pristaši kakšne vplivne stranke. Najboljši dokaz take mehanične kandidature je Žičkarjeva izvolitev.

Mi se ne hudujemo nad nošenim slojem, ne zamerjamo ter ne zavidamo nikomur. Ne moremo pa se otresti začudenju, zakaj je bilo proti našemu kandidatu toliko hlimbe in ne odkritosrčnosti.

Naša pisava o Hribarjevi kandidaturi se je glasila res samozvestno. Toda nič ni bilo v tej pisavi vedoma pretiranega. Naša poročila so se naslanjala na lastnoročna zahteva volilnih mož in drugih vplivnih narodnjakov. Taka poročila pošiljali so nam omenjeni možje iz vseh volilnih krajev brez vsakega pritiska, večinoma iz lastnega nagiba. Zraven so bile podpisane izjave volilnih mož. V svarilo, koliko se je zanašati na ljudsko disciplino pri nas, imamo vsa ta pisma hranjena. Gotovo jih je nad 600, a v njih se nahaja Hribarju zagotovljenih glasov veliko nad 300.

Ali so naši zaupniki po nekoč vedoma delali pretirane izjave, ali pa so z nami vred presenečeni o mož besedi nekaterih volilnih mož. Vsekakor je naše ljudstvo še tako zaljubljeno v one čase pretečenega stoletja, ko so zanj mislili in odločevali edino gospodje v graščinah in v župniščih.

„Komur ni mogoče svetovati, temu tudi ni pomagati“, rekli smo že med volilno borbo. Še bo treba čakati morda zopet 50 let, ko se oglasi znova med nami mož, ki bi bil voljan in zmožen reševati v Sloveniji tako zanemarjena gospodarska vprašanja. Ali bo naletel tačas na naše potomce brez luskin na očeh, ali bodo sploh še tačas štajarski Slovenci potrebovali svojih zastopnikov, o tem bi se dalo že iz danih dejstev marsikaj sklepati. Morda prilezemo po teh potih sčasoma zopet v one mirne in složne čase, ko ne bo treba našemu trpinu več misliti preko hišnega in blevskega praga.

Kdor se spusti v tako neednak boj, kakor je bila Hribarjeva kandidatura proti Žičkarjevi, mora biti pač na vse pripravljen. Če pa pridejo zraven še krivi kašipoti, ni drugačen izid mogoč.

Nočemo danes razbirati, kakšna agitacijska sredstva so bila kandidatu Žičkarju na razpolago proti našemu kandidatu. Kdor je gledal na volilnih zbiranih obraze volilnih mož posameznih občin, kakor hitro se je pokazal v bližini njih dušni pastir, spomnil se je nehoté na opisane pri zore v ovčjih hlevih, če slišijo volka tuliti ali šakala lajati. Seveda je bil le malokateri kmečki volilec toliko pogumen, da je odrekal pokazati župniku ali kaplanu volilni listek. Večina je pohlevno izročila listek duhovnemu gospodu, da

donel moj glas. Nu, saj sem spremljal obsojenca na morišče.

Potem se je množica razšla. Nastala je tišina. Usta so onemela, srca nehala biti in zdelo se je, da je že vsega konec. O junaku so pripovedovale samo stare babice dobrim otrokom, a še to kakor v megli, nedoločno, nejasno. Zapuščen narod je ostal sam. Samo na griču, vidljivem od daleč, so stale za svarilo vislice. Postavljalcem teh vislic se je zdelo, da ta dober narod že polagaje v grob Nesramno, brezobzirno so metali kocke ter računali kako jim bo dobro, kako bodo bogati, ko dobé v last to dedščino ter veselo živeli na račun bodočih časov.

A podjarmljeni narod v gorah je trpel. Ni bilo več junaka, ki bi ga klical k življenju. Moj otožen, tresoč se glas je spremljal nesrečneže v grob; zrl sem na čase njihovega trpljenja ter na življenje polno rev. A ne vem kako, toda kolikokrat je zadonel moj otožni glas, vsikdar se mi je prikazal ta junak na morišču, z očesom kakor zvezda, pogumen ter z idealno navdušenostjo na licu. Ob času počitka pa sem gledal, ali je ta suha zemlja v času usmrčenja zares zaman pila kri pravičnega, ali človeška zloba ves ta božji delež ne spremeni v kvoro? A veste li, moji bratje, kaj se je zgodilo? Iz teh gora od

je prečital Hribarjevo ter zapisal Žičkarjevo ime. Saj je naš človek ves srečen, ako se taki gospodje sploh hočejo pobrigati za njegov „blagor“.

Toda odpustimo, pozabiti ne moremo! Naš kandidat pač ni nič zgubil, a če so zgubili volilci ugodno priliko, kesajo naj se sami.

Bridko je sicer proglašeno geslo: „Proti volji duhovščine še ni bil ter ne bo nobeden poslanec v štajarskih Slovencih“. Pa baje se da edino na ta način slovenstvo reševati. Pri vsej pristni naši vernosti in spoštovanju do duhovskega stanu, šumelo bo to geslo slovenskemu trpinu po ušesih še mnogo let. Ko so bili nemški graščaki mogočnejši nad življenjem in imetkom svojih tlačanov, govorili so tudi tako. In mi naj bi živeli v prosvitlenem 20. stoletju, v stoletju svobode in splošne prosvete, pa še niti ednega svojega zastopnika ne smemo poslati na Dunaj proti volji ednega stanu med nami! To je bridko in preveč značilno za naše spanje.

Tudi to danes odpustimo, a pozabiti nečemo. „Ljudska volja“ izbrala je poslancem V. kurije dekana J. Žičkarja. Da bi vedeli, da je res s tem zadovoljeno njegovi častihlepnosti, bi mu čestitali. Če pa bi vedeli, da je v njegovi izvolitvi izražena pristna ljudska volja, čestitali bi tudi slovenskemu ljudstvu. A če pokaže končno novi poslanec Žičkar vse one vrline in zmožnosti tudi dejansko, o katerih so pisali njegovi stanovski tovariši, potem pa ga pozdravimo kot našega rešitelja in — najboljšega poslanca.

Dokler pa stavljeni pogoji niso izpolnjeni, naj se nam ne zameri, ako bomo stali na straži za koristi in potrebe slovenskega ljudstva ter opozarjali od časa do časa svojega zastopnika splošne kurije, naj ne odteguje volilcem talentov.

Obzorje se je deloma zjasnilo, naj bo po mogočnosti pozabljeno bliskanje in gromenje med volilno borbo. Vendar naj naši neprijatelji nikar ne mislijo, da smo odstranili strelovod. Tudi v zanaprej odletela bo vsaka v nas namerjena strela, ter prav lahko zadela onega, ki nam je namenil smrt. Toda o tem pogovorimo prihodnjič.

Danes le konstatujemo, da nismo z volitvijo v V. kuriji ničesar pridobili, pa tudi ničesar izgubili. Ostali smo „kakor smo bili“. Če je ta letargija zdrava za slovenski narod, pokazala bo bližnja bodočnost.

Seveda, če so hoteli volilci iz lastnega prepričanja ohraniti „status quo“, ne zamrjamo besedice več, temuč čestitamo novoizvoljenemu poslancu dekani Žičkarju in njegovim somišljenikom, ker so znali tako enostavno ugoditi — splošni „ljudski“ želji.

Druge slovenske novice.

(Osebnost.) Okrajni komisar g. R. Wenedikter je prideljen notranjemu ministerstvu. Na njegovo mesto pri ljubljanskem okrajnem glavarstvu pride okrajni komisar grof K. Künigl.

koder sem začel iz početka le medel odmev slabih glasov, jeli so se čez leta oglašati oni glasovi čimdalje glasnejše. Že čujem razločne glasove. To so uprav tisti glasovi, katere sem čul iz ust junakovih, toda to ni več osamljen glas, to so glasovi krdel, katerih ni mogoče gnati na morišče. In s temi glasovi se je ozvala čez sto let vsa krajina in zdelo se mi je, da se pomlajam sam, da se zraščam s temi tisoči, kateri, kakor ta junak, kličejo k življenju. In nehal sem tarnati; moj glas, dasiravno je spremljal mrtve k večnemu počitku, ni bil več tresoč, jokajoč, marveč jasen, kakor pozdravljajoč te gore, v katerih se je rodilo življenje in ona krdela, ki so se oglašala k življenju.

Verujem, da je žrtev junaka odkupila narod. Moj glas veselo doni v daljavo. O, hvala tej preletni krvi! In klenkalec je vtihnil, zunaj pa je zažvižgal veter.

Jaz se prestrašen prebudim. Svitloba jasnega zimskega jutra je prodirala v mojo sobo. Pred menoj je ležala knjiga, v kateri sem čital pesem o podjarmljenem, ponižanem narodu.

Takrat sem poslednjikrat obupaval nad njegovo usodo.

nilnico najmanj 1 krono, (nikdar pa vlagatelj ne more imeti v tej hranilnici več nego 2000 kron). Kdor na tak način postane hranilnični vlagatelj, dobi ob ednem zastopj posebno vložno hranilno knjižico, v katero poštobranilnični uradnik vsa kokrat vpiše znesek dotične vloge na pristojno mesto, in v kateri se tudi nahajajo pravila o poslovanju hranilnice. Vsakokrat, kadar je vlagatelj na tak način vložil v hranilnico kak znesek, pošlje mu čez dva ali tri dni osrednji hranilnični urad posebno potrdilo o resnem prejetju dotične vloge. Denar se lahko vloži vsak čas ob navadnih poštinih uradnih urah pri kateremkoli avstrijskem poštne uradu. Vsak vlagatelj pa lahko tudi kadarkoli in pri kateremkoli avstrijskem poštne uradu zahteva izplačilo ednega dela ali pa tudi cele vložene vsote. Treba mu v ta namen le popisati po eden listič iz posebne knjižice za odpoved hranilnih vlog, katero dobi zastopj ob ednem ko sprejme ob prvi svoji hranilni vlogi vložno hranilno knjižico. Ta listič se pošlje v posebnem zavitku, ki se brezplačno dobi pri vsakem poštobranilnem uradu na osrednji poštobranilni urad, ki vlagatelju pošlje na njegov naslov nakaznico na zahtevo vsot vloženega denarja, katerega kateri koli poštni uradnik na zahtevanje takoj izplača in ob ednem odpiše v vložni hranilni knjižici. Vlagatelj pa, ki želi, da mu hranilnica izplača manjši znesek njegovih vlog nego 40 kron, dobi ta znesek lahko tudi takoj se tisto uro, ko izplačilo zahteva, ako izpolni omenjeni odpovedni listič ter ob ednem s tem lističem in svojo vložno knjižico predloži uradniku tudi potrdilo osrednjega hranilnega urada o sprejemu njegove poslednje vloge. Vse pri občevanju s hranilnico potrebne tiskovine dobe nadalje zastopj in ravno tako je brezplačno vse uradno poslovanje z vlagatelji in vse tudi priporočene pošiljke na poštini hranilni urad, a poštna hranilnica pri vsem tem za vloženi denar izplačuje po tri odstotke obresti. Tako posluje c. kr. avstrijska poštna hranilnica.

Posebej omeniti moramo še govore o poštini hranilnici tudi takozvane poštne hranilne listke, ki imajo omogočevati štedenje tudi prav majhnih zneskov in ki so zagadeli zelo primerne, da navajajo zlasti tudi mladino k začasnemu štedenju. Poštne hranilne listke, ki ima vtisnjeno znamko za deset vinarjev in naznačene prostore za prilepljanje nadaljnjih poštinih znamk enake vrednosti, dobi se pri vsakem poštne uradu za ceno že omenjene vtisnjene znamke. Bž ko je štedilec prištelil najmanj deset vinarjev, kupi si za ta znesek poštne znamko ter jo prilepi na naznačenem mestu poštne hranilne listke poleg omenjene vtisnjene znamke. Ako ima slednjič njegov hranilni listek vsega skupaj za 1 K takih znamk, tedaj se je treba štedilcu le podati k poštne uradniku, ki prinešeni izpolnjeni hranilni listek sprejme in zapiše kot hranilno vlogo v štedilčevo vložno hranilno knjižico. Štedilec lahko seveda ob ednem zahteva nov poštini hranilni listek ter z njega pomočjo štedi i nadalje na enak način.

Vsakdo, kdor sodi nepristransko, priznati mora, da je zavod, tako vsestransko modro in praktično urejen, hranilni zavod nadalje z najzanesljivejšim državnim jamstvom, najdovršnejše bodrilo k štedljivosti z majhnimi zneski in da je kot tak lahko prevelikega pomena za našo mladino, razume se seveda, da le v tem slučaju, ako bi jo poklicani činitelji navajali da se ga vedno in povsod kar najpridneje poslužuje.

Mnogobrojni slučajji s pričujejo, da take poštne in druge podobno urejene hranilnice res preblagodejno delujejo, ako se mladina z vnmno oprime njih pripomoči. Učitelj nekega kraja pri poudarja, kako je nekega ubogega dečka po dolgem prigovarjanju slednjič vendar pregovoril, da svoje novčiče, katere je slučajno tu ali tam dobival, začne vlagati v tamkajšino hranilnico. Za leto dni si je ta mladi štedilec na ta način prištelil toliko, da si je kupil za prihranjeno vsoto novo obleko. "Bogato sem bil poplačan za ves svoj trud", pravi dotični učitelj, "ko sem vidil kako srečnega se je čutil deček, ki je dotlej vedno pohajal zanemarjen in s strgano obleko, v svoji čedni novi suknjič, katero si je

bil kupil za denar, prihranjen na moje prigovarjanje v naši hranilnici".
(Dalje prihodnje.)

Književnost.

(Mlinarjev Janez.) Malo je zabavnih knjig pri nas, ki bi bile doživele v tako kratkem času tretjo izdajo, kakor zgoraj omenjena zgodovinska povest o celjskih grofih in o uplemenitbi Teharčanov. Sedanja tretja izdaja je jezikovno popravljena in predelana. Vsaka slovenska hiša naj bi si omislila to zanimivo knjigo za zimске večere. Naroča se pri založniku D. Hribarju v Celju. Cena mekko vezani knjigi 80 vin. s pošto 90 vin.

(Josip Kostanjevec: "Iz knjige življenja") se imenuje nova knjiga, ki je izšla za novo leto. Elegančna in lepa po zunanji obliki prinaša 9 mojstersko pisanih novel o katerih izpregovorimo kmalu natančneje. Priporočamo to knjigo vsem, katerim je kaj do lepega berila in do umetniškega vžitka priporočamo jo našim čitatelnicam in bralnim društvom, posebno pa g. narodnim učiteljem in zavednim, za slov. slovstvo vnetim g. učiteljicam. Vsi naj si omislijo to knjigo, da vidijo, kako piše njihov stanovski kolega, se ve sele njegovega izbornega pripovednega talenta, ki je v čast vsemu učitelstvu, vsemu slov. narodu.

(Resmanovč poezije) "Moja deca", izidejo še le za Veliko noč, ker je bil do Božica čas prekratek.

("Slavjanska Lira") tamburaški glasbeni list, je dokončal svoj prvi letnik. Prinesel je 13 skladb; največ, namreč 8 jih je bilo od urednika, H. Volariča. Priporočamo najtopleje ta list, skrbno urejevan list, ki se bo s prihodnjim letom še povečal, če se oglasi dovolj naročnikov. Naročnino ki znaša celoletno 15 K, je pošiljati "Uredništvu Slavjanske Lir" v Tolminu. V zadnji številki je izšla obširna kompozicija "Slava Prešernu", venec njegovih pesmi.

("Svetilnik," glasilo slovenskih delavcev) je nov list, ki začel izhajati z novim letom v Trstu. Prinaša zabavne in poučne spise, politične vesti, novice, ilustracije, itd. Urednik je Ante Stemberger, naročnino (3 krone) je pošiljati na upravnništvo, ul. s. Nicolo, 10, IV.

Preblagorodnemu g. Fr. Šuklje-ju

c. kr. dvornemu svetniku in ravnatelju c. k. centralne zaloge šolskih knjig ob sinovi smrti.

Sorejni sorojak preslavni
Znak sočutja vsled gorja
Ki nad Tebe, mož veljavni,
Vsulo se je bliskoma.
Zgubo, ki Te je zadela,
In družino, o gospod,
Čutimo jo tu decela,
Čuti ves slovenski rod!
Britka smrt je pokosila,
Kar v ljubezni šlo je v cvet;
Duša pa se je vrnila
K Stvarniku na boljši svet.
Ondi bo za nas prosila,
Da bi Bog nam slogo dal!
Da bi kmalu nam priklila
Na krepilo naših tal!

B. .... k

Razne stvari.

(Pri ulomu je bil zasačen) na Dunaju mažarski tat Wanek, pobegnil je in na begu vstrelil dve osebe, tri pa nevarno ranil.

(500 samomorov) je bilo v preteklem letu na Dunaju, leta 1899 jih je bilo 403; kakor se razvidi iz števil, so precej narasli.

(117 let stara žena) živi v hrvaškem Primorju v občini Brvno, okraj Gračac. Starka se zove Sava Čalić in je telesno jako slaba, las nima, a sliši in vidi še prav dobro ter plete no gavnice svojemu prapravnuku. Potemtakem živi ta starica že tretje stoletje.

(V Sarajevu) se snuje "Hrvatsko pisateljsko društvo".

(Po defraudaciji — dinamit v usta.) Podčastnik pijonirjev Piringer v Melini v Dalmaciji je pomeveril uradne denarje. V strahu pred kaznijo, utaknil si je v usta dinamitno patrono in jo zažgal. Glavo mu je dinamit popolnoma raztrgal, desno in levo roko mu je odtrgalo od telesa.

(Čudo kerepeškega pokopališča.) V Kerepešu na Ogrskem so dne 3. t. m. odprli star grob in našli v njem še popolnoma ohranjeno truplo; po preiskavanju se je dognalo, da je to truplo nekega trgovca, ki je umrl že pred 36 leti. Posamezni deli okostja so trdno skupaj sklenjeni, in truplo pokrito s kožo, ki naliči per gamentu. Popolnoma ohranjeni so lasje in brki, roki sta bili na prsih tako tesno sklopljeni, da so jih težko razklenili. Truplo pošljejo v antro pologičen zavod, da ga učenjaki pregledajo.

(Nesnaga v ogrskih mestih.) Lmed 132 ogrskih mest jih ima le 7 kanalizacijo in le 26 mest je preskrbljenih z vodovodom. R-s — Ogrski so vzor gospodarji v snagi.

(Sedem delavcev je zgorelo) v Belici na Šlezkem v noči od 6 na 7. t. m. v baraki stavbenika Korna. Delavci so na ognjišču zakurili, se napili žganja in zaspali. Ogenj se je razširil, upepelil kočo in ljudi.

(Ogenj v ogrski zbornici.) V knjižnični dvorani ogrske zbornice nastal je požar in v kratkem času upepelil 1500 knjig, med njimi zelo dragocene izvide.

(V Italiji) vlada zdaj huda zima. In Rima in drugih italjskih mest poročajo o nenavadni snežni mečavi; vlaki imajo zamude in zmrznilo je že več oseb.

(Svečanosti v čast Izveličarjevo), ki jo je vodil papež dne 6 t. m. je prisostvovalo 20 000 oseb. Papežu, katerega je spremljevalo 20 kardinalov, so priredili velike ovacije.

PLESNI TEČAJ

priredi večje število go-spodov v dvorani hotela „Strauss“, začeni z dne 13. t. m., vsako sredo in nedeljo ob 8. uri zvečer. Pripravljalni odsek je v ta namen vabil večje število dam iz meščanskih krogov ter preskrbel izurjenega učitelja. Udeležba obeta ** biti mnogobrojna. ** Dame, katere odseku niso znane se lahko prijavijo pri gospej Ivan Kapusovi.

Ženitvena ponudba.

Prevzamem 80 orolov posestva na Spod. Stajarskem. Želim vzeti od 24—30 let staro fanta v zakon, ki mora imeti 3000—4000 gld. Oglasi do 16. januarja na upravnništvo „Domovine“ v Celju. (24) 1

Gostilna in mesarija.

V živahnem slovenskem trgu Spodnjega Stajarja odda se mesarija zelo ugodno v najem, in dobro obiskana gostilna na račun. Naslov pove upravnništvo „Domovine“.

(22) 3—1

Dr. Dragotin Treo ****

*** in dr. Henrik Tuma

naznanjata, da sta otvorila z dne 2. t. m. skupno

odvetniško pisarno

v Gorici, Gosposka ulica 7, v hiši „Goriške ljudske posojilnice“. (23) 2—1

MUDr. Karol Chloupek

okrožni, železniški in okr. bol. blagajnični zdravnik

preseli se iz Šoštanja v Velenje in bo tam od 15. t. m. v novi hiši g. R-ka (Wisiaka) blizu kodovora ordiniral.

(21) 1

Parsetten
Moderce, rokavice,
glave in pletene,
pase, žepnerobce,
podveze, galose,
copate priporočila
P. Kostić v Celju.

Za maskerado!

Fina, nova pristno turška obleka

obstoječa iz 7 komadov, 3 komadi so z zlatom vezani, kakor jo nosijo imovitejši bosenski Turki, za kako gledališče ali maskerado jako primerna, je za tretjino cene naprodaj. Obleka je iz finega močnega sukna. Fotografija obleke je na ogled pri upravnistvu „Domovine“, kjer se izve tudi cena. (19) 3-2

(12) 3-3

Prodaja se

radi bolezni posestnika lepo posestvo v velikem kraju na Spodnjem Stajarskem; blizu železnice, na katerem je že mnogo let mesarija in krčma z dobrim uspehom. Cena 28.000 kron. Blizu 9 orolov travnikov in njiv ter nekoliko gozda. Polovica kupnine ostane lahko vknjižena na posestvu. Več pove upravnistvo našega lista.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovca v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporočila častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjem, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zelene barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malino štopo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene roščice. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzemem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelo-vošene sveče v zalogi.

Kupujem zgođnji kakor tudi pozni hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-maževa žlindra, kakor živinska sol, pri Anton Kolenču, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“ vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

(14) 3-2 Resno misleča

ženitna ponudba.

Mlad trgovec, star 26 let, želi radi po-manjkanja znanja priti v dotiko z dobro vzgojeno gospico, imajočo primerno premoženje v denarjih, ali se rabi vačjo trgovino z dobrim prometom v lastnih rokah, oziroma ima isto v kratkem podedovati.

Pisma s sliko, koja se prilično vrnejo, prosim pod „Flemenito srce“ na uprav-ništvu „Domovine“ do konca t. m.

Tajnost v vsakem oziru svoja stvar.

Slov. skladni in stenski koledar za leto 1901

priporočila

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K, po pošti 10 v več
Stenski koledar velja 40 v, po pošti 10 več

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom sprejme takoj

trgovina z mešanim blagom

Slavinec & Šeleker

(6) 3-3

Smartno pri Litiji. — Kranjsko.

Visoko pritlična hiša

oddana trem strankam, z vrtom in drugim zemljiščem v obsegu 3070 kvadratnih sežnjev, na živahnem kraju, sredi glavnega trga v Sevnici, pripravna posebno za javne obrti

proda se takoj

za 3500 gl.

Direktna vprašanja je staviti lastniku Jurju
Drame, c. kr. finančni nadkomisar v Litkany, Bu-
kovina. (20) 3-2

Mlin in žago

oddam s 15. marcem za dalje čas pod jako
ugodnimi pogoji v najem.

Matija Dolničar, Trbovlje.

(16) 3-2

Na debelo. * Na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporočila svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejših do najfinejše izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-fatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo rabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Sveže treberje

(molato ali mekine)

posebno dobra piča za krmenje živine dobiti
so od sedaj naprej vsak dan v pivovarnah
Simon Kuček-a v Žalcu in Edvard Kuček-a
(15) 3-2 v Laškem trgu.

Najnovejše stroje za pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmiljenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-
barom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40%
moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drob-
ljenje; stroji za parjenje živinske piče, prenesljive
štedilne kotlene peči z emaj-
liranim ali z neemajliranim
vložnim kotlom, stoječe ali
vozeče za kuhanje in par-
jenje živinske krme, krom-
pirja, za mnogovrstne kme-
tijeke in domače potrebiti,
nadalje robkalnice za tur-
šico, čistilne mline za žito,
trijere-stroje za izbiranje,
stiskalnice za seno in slamo
za ročno gonjo, stoječe in
vozeče

Mlatilnice, geplje, jeklene pijuge, valjarje,

brano. Najboljše sejane stroje „Agrikola“ (si-
stem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih
koles za vsako seme, za hribe in doline.

Samotvorne patentirane brizgalnice za uni-
čevanje sadnih škodljivcev in peronospor, izdelu
jejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši,
priznani najboljši konstrukciji

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijski strojev, liva-
ren-in parnih kovačij

Dunaj, 11/1 Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna pri-
znanja pisma zastoj. — Želi se zastopnikov in
prekupcev. (428) 10-8

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Za pobarvanje šolskih tabel

priporočila trgovina Dragotin Hribarja v Celju

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po
3 gl. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za pre-
barvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurani izgubi
Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na girokonto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzdiga.

Eskompt menic najkulantnejše

(391)

Borzna naročila.

Parselten

Moderne, rokavice
glace in pletene,
pase, zepne robce,
podveze, galoše,
copate, priporočila
P. Kostič v Celju.

Za maskerado!

Fina, nova pristno turška obleka

obstoječa iz 7 komadov, 3 komadi so z zlatom vezani, kakor jo nosijo imovitejši bosenski Turki, za kako gledališče ali maskarado jako primerna, je za tretjino cene naprodaj. Obleka je iz finega močnega sukna. Fotografija obleke je na ogled pri upravnistvu „Domovine“, kjer se izve tudi cena. (19) 3-2.

(12) 3-3

Prodaja se

radi boleznj posestnika lepo posestvo v velikem kraju na Spodnjem Štajarskem, blizu železnice, na katerem je že mnogo let mesarija in krčma z dobrim uspehom. Cena 28.000 kron. Blizu 9 orolov travnikov in njiv ter nekoliko gozda. Polovica kupnine ostane lahko vknjižena na posestvu. Več pove upravnistvo našega lista.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovca v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporočila častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjem, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malino štopo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelo-vošene sveče v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njene udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-maževa žlindra, kakor živinaka sol, pri Antonu Kolenču, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“ vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Spitalske ulice šte. 2.

ženitna ponudba.

Mlad trgovec, star 26 let, sva svoj pri-marjkanja znanja, priči v različnih delih, na gojenju goveda, malin, krompirja, pridelavi in denarjih, ali se rabi tudi trgovina s krom-pirjem v lastnih rokah, pripravi in deli v kratkem podedovati.

Pišma s slika, koja se prične, vrniti prosim pod „Plemenito arce“ na uprav-nistvo „Domovine“ do kupa 1. m.

Tajnost v vsakem oziru avta stvar.

Slov. skladni in stenski koledar za leto 1901

priporočila

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K, po pošti 10 v več
Stenski koledar velja 40 v, po pošti 10 več.

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom sprejme takoj

trgovina z mešanim blagom

Slavinec & Šeleker

Smartno pri Litiji. Kranjsko.

Visoko pritlična hiša

oddana trem strankam, z vrhom in drugim zemljiščem v obsegu 3070 kvadratnih sežnje, na živahnem kraju, sredi glavnega trga v Sevnici, pripravna posebno za javne obrti

proda se takoj

za 3500 gld.

Direktna vprašanja je staviti lastniku Jurij Drame, c. kr. finančni nadkomisar v Itzkany, Bu-kovina. (20) 3-2

Mlin in žago

oddam s 15. marcem za dalje čas pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Matija Dolničar, Trbovlje.

(16) 3-2

Sveže treberje

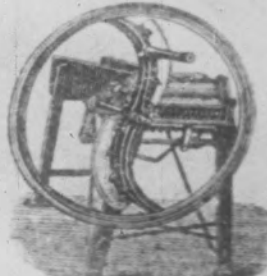
(mlato ali mekine)

pospego, dolga piča za krmenje živine dobiti se od sedaj naprej vsak dan v pivovarnah Simon Kukeč-a v Žalcu in Edvard Kukeč-a v Laškem trgu.

Najnovejše stroje za pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmjenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-batom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40% moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drob-ljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenesljive štedilne kotlene peči z emaj-liranim ali z neemajliranim vložnim kotlom, stoječe ali vozeče za kuhanje in parjenje živinske krme, krom-pirja, za mnogovrstne kme-tijske in domače potrebitd., nadalje robkalnice za tur-sico, čistilne mline za žito, trije-rojstroje za izbiranje, stiskalnice za seno in slamo za ročno gnoje, stoječe in vozeče.

Mlatnice, geplje, jeklene pljuge, valjarje, brače.

Najboljše sejalne stroje „Agrikola“ (zi-stem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih koles za vsako seme, za hribe in doline).

Samotvorne patentirane brizgalnice za uni-čevanje sačnih škodljivcev in peronospore, izdelu-jejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši, priznani najboljši konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijski strojev, liva-ren in parnih kovačij

Dunaj, II, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna pri-znalna pisma zastoj. — Zeli se zastopnikov in pre-kupcev. (428) 10-8

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Za pobarvanje šolskih tabel

priporočila trgovina Dragotin Hribarja v Celju izborni

temni lak

brez leska, po originalni tovarniški ceni kilogram po 3 gld. 80 kr. Eden kilogram tega laka zadostuje za pre-barvanje 4-6 tabel. Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporočila svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejše do najfinije izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-fatno moko po tovarniški ceni.

(214)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo rabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih. Posojila na vrednostne papirje proti niskim obrestim.

Zavarovanje proti kurzi izgubi. Promese k vsem žrebam.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na giroconto s 4% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menic najkulantneje.

(391)

Borzna naročila.